ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1947

Vyhlásené: 02.10.1947 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

164.

Dohoda
o stíhání a potrestání hlavních válečných zločinců Evropské Osy.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ!

DNE 8. SRPNA 1945

BYLA SJEDNÁNA V LONDÝNĚ TATO DOHODA: (Překlad.) Dohoda sjednaná vládou Spojeného království Velké Britannie a Severního Irska, vládou Spojených států amerických, Prozatímní vládou Francouzské republiky a vládou Svazu sovětských socialistických republik o stíhání a potrestání hlavních válečných zločinců evropské osy. V Londýně dne 8. srpna 1945. Poněvadž Spojené národy prohlásily opětovně svůj úmysl postaviti válečné zločince před soud; a poněvadž moskevská deklarace z 30. října 1943 o německých ukrutnostech v obsazené Evropě stanovila, že ti němečtí důstojníci, mužstvo a členové nacistické strany, kteří byli zodpovědni za spáchané ukrutnosti a zločiny, nebo se jich zúčastnili, budou posláni zpět do zemí, kde jejich ohavné činy byly provedeny, aby tam byli souzeni a potrestáni podle zákonů těchto osvobozených zemí a svobodných vlád, které v nich budou vytvořeny; a poněvadž o této deklaraci bylo stanoveno, že není na újmu případům hlavních zločinců, jejichž trestné činy nelze zvlášť zeměpisně umístiti a kteří budou potrestáni společným rozhodnutím spojeneckých vlád; uzavřely tedy nyní vláda Spojeného království Velké Britanie a Severního Irska, vláda Spojených států amerických, Prozatímní vláda Francouzské republiky a vláda Svazu sovětských socialistických republik (v dalším nazývané „Signatáři“) jednajíce v zájmu všech Spojených národů, svými řádně zplnomocněnými zástupci tuto dohodu.

Článek 1.

Po dohovoru s Kontrolní radou pro Německo bude zřízen Mezinárodní vojenský soudní dvůr pro trestní řízení s válečnými zločinci, jejichž trestné činy nelze zvlášť zeměpisně umístiti, bez ohledu na to, jsou-li obviňováni jednotlivě anebo jako členové organisací či skupin anebo v obou vlastnostech.

Článek 2.

Složení, pravomoc a úkoly Mezinárodního vojenského soudního dvora budou určeny v Statutu připojeném k této dohodě, kterýžto Statut bude podstatnou částí této dohody.

Článek 3.

Každý ze Signatářů učiní nutná opatření, aby pro vyšetřování obvinění a pro soudní řízení byli dáni k disposici hlavní váleční zločinci jím zadržení, kteří mají býti souzeni Mezinárodním vojenským soudním dvorem. Signatáři se také co nejvíce přičiní, aby pro vyšetřování obvinění proti nim a pro jejich souzení před Mezinárodním vojenským soudním dvorem byli dáni k disposici i ti hlavní váleční zločinci, kteří nejsou na území žádného ze Signatářů.

Článek 4.

Tato dohoda nebude v ničem na újmu ustanovením daným moskevskou deklarací o návratu válečných zločinců do zemí, kde spáchali své zločiny.

Článek 5.

Každá vláda Spojených národů může přistoupiti k této dohodě oznámením učiněným diplomatickou cestou vládě Spojeného království, která zpraví ostatní Signatáře a přistoupivší vlády o každém takovém přístupu.

Článek 6.

Tato dohoda nebude v ničem na újmu pravomoci nebo oprávněním kteréhokoliv státního nebo okupačního soudu, který již byl zřízen nebo bude zřízen na kterémkoliv spojeneckém území či v Německu k souzení válečných zločinců.

Článek 7.

Tato dohoda vstoupí v platnost v den podpisu a zůstane v platnosti po dobu jednoho roku, i potom nadále s tou výhradou, že každý Signatář může oznámiti jeden měsíc napřed diplomatickou cestou svůj úmysl ji rozvázati. Takové rozvázání nebude na újmu žádnému řízení, které jest již zahájeno a žádným nálezům, které již byly vyneseny podle této dohody.

Tomu na důkaz opatřili podepsaní tuto dohodu svým podpisem.

Dáno v Londýně dne 8. srpna 1945 ve čtyřech vyhotoveních, z nichž každé jest sepsáno anglicky, francouzsky a rusky a každý text bude stejně autentický.

Za vládu Spojeného království Velké Britannie a Severního Irska:
JOWITT. Za vládu Spojených států amerických:
ROBERT H. JACKSON. Za Prozatímní vládu Francouzské republiky:
ROBERT FALCO. Za vládu Svazu sovětských socialistických republik:
I. NIKIČENKO.
A. TRAININ.

164/1947 Sb. Dohoda o stíhání a potrestání hlavních válečných zločinců Evropské Osy. Jménem republiky Československé! Dne 8. srpna 1945 byla sjednána v Londýně tato dohoda: (Překlad.) Dohoda sjednaná vládou Spojeného království Velké Britanie a Severního Irska, vládou Spojených států amerických, Prozatímní vládou Francouzské republiky a vládou Svazu sovětských socialistických republik o stíhání a potrestání hlavních válečných zločinců evropské osy. V Londýně dne 8. srpna 1945. Poněvadž Spojené národy prohlásily opětovně svůj úmysl postaviti válečné zločince před soud; a poněvadž moskevská deklarace z 30. října 1943 o německých ukrutnostech v obsazené Evropě stanovila, že ti němečtí důstojníci, mužstvo a členové nacistické strany, kteří byli zodpovědni za spáchané ukrutnosti a zločiny, nebo se jich zúčastnili, budou posláni zpět do zemí, kde jejich ohavné činy byly provedeny, aby tam byli souzeni a potrestáni podle zákonů těchto osvobozených zemí a svobodných vlád, které v nich budou vytvořeny; a poněvadž o této deklaraci bylo stanoveno, že není na újmu případům hlavních zločinců, jejichž trestné činy nelze zvlášť zeměpisně umístiti a kteří budou potrestáni společným rozhodnutím spojeneckých vlád; uzavřely tedy nyní vláda Spojeného království Velké Britanie a Severního Irska, vláda Spojených států amerických, Prozatímní vláda Francouzské republiky a vláda Svazu sovětských socialistických republik (v dalším nazývané „Signatáři“) jednajíce v zájmu všech Spojených národů, svými řádně zplnomocněnými zástupci tuto dohodu.

Čl.1.

Po dohovoru s Kontrolní radou pro Německo bude zřízen Mezinárodní vojenský soudní dvůr pro trestní řízení s válečnými zločinci, jejichž trestné činy nelze zvlášť zeměpisně umístiti bez ohledu na to, jsou-li obviňováni jednotlivě anebo jako členové organisací či skupin anebo v obou vlastnostech.

Čl.2.

Složení, pravomoc a úkoly Mezinárodního vojenského soudního dvora budou určeny v Statutu připojeném k této dohodě, kterýžto Statut bude podstatnou částí této dohody.

Čl.3.

Každý ze Signatářů učiní nutná opatření, aby pro vyšetřování obvinění a pro soudní řízení byli dáni k disposici hlavní váleční zločinci jím zadržení, kteří mají býti souzeni Mezinárodním vojenským soudním dvorem. Signatáři se také co nejvíce přičiní, aby pro vyšetřování obvinění proti nim a pro jejich souzení před Mezinárodním vojenským soudním dvorem byli dáni k disposici i ti hlavní váleční zločinci, kteří nejsou na území žádného ze Signatářů.

Čl.4.

Tato dohoda nebude v ničem na újmu ustanovením daným moskevskou deklarací o návratu válečných zločinců do zemí, kde spáchali své zločiny.

Čl.5.

Každá vláda Spojených národů může přistoupiti k této dohodě oznámením učiněným diplomatickou cestou vládě Spojeného království, která zpraví ostatní Signatáře a přistoupivší vlády o každém takovém přístupu.

Čl.6.

Tato dohoda nebude v ničem na újmu pravomoci nebo oprávněním kteréhokoliv státního nebo okupačního soudu, který již byl zřízen nebo bude zřízen na kterémkoliv spojeneckém území či v Německu k souzení válečných zločinců.

Čl.7.

Tato dohoda vstoupí v platnost v den podpisu a zůstane v platnosti po dobu jednoho roku, i potom nadále s tou výhradou, že každý Signatář může oznámiti jeden měsíc napřed diplomatickou

cestou svůj úmysl ji rozvázati. Takové rozvázání nebude na újmu žádnému řízení, které jest již zahájeno a žádným nálezům, které již byly vyneseny podle této dohody.
Tomu na důkaz opatřili podepsaní tuto dohodu svým podpisem.
Dáno v Londýně dne 8. srpna 1945 ve čtyřech vyhotoveních, z nichž každé jest sepsáno anglicky, francouzsky a rusky a každý text bude stejně autentický.

Za vládu Spojeného království Velké Britanie a Severního Irska: Jowitt. Za vládu Spojených států amerických: Robert H. Jackson. Za Prozatímní vládu Francouzské republiky: Robert Falco. Za vládu Svazu sovětských socialistických republik: I. Nikičenko. A. Trainin.

Statut Mezinárodního vojenského soudního dvora.

I.

Složení Mezinárodního vojenského soudního dvora.

Článek 1.

Podle dohody podepsané dne 8. srpna 1945 vládou Spojeného království Velké Britanie a Severního Irska, vládou Spojených států amerických.Prozatímní vládou Francouzské republiky a vládou Svazu sovětských socialistických republik bude zřízen Mezinárodní vojenský soudní dvůr (v dalším nazývaný „Soudní dvůr“) k spravedlivému a rychlému trestnímu řízení s hlavními válečnými zločinci evropské Osy a k jejich potrestání.

Článek 2.

Soud bude složen ze čtyř členů, z nichž každý bude míti zástupce. Každý Signatář ustanoví jednoho člena a jednoho zástupce. Zástupci budou, pokud jim to bude možno, přítomni všem zasedáním Soudního dvora. Bude-li některý člen Soudního dvora pro nemoc nebo z jiné příčiny neschopen plniti své úkoly, zaujme jeho místo jeho zástupce.

Článek 3.

Obžaloba, obžalovaní ani jejich obhájci nemohou odmítnouti Soudní dvůr, jeho členy ani jejich zástupce. Každý Signatář může vyměniti svého člena v Soudním dvoře nebo jeho náhradníka z důvodů zdravotních nebo jiných důležitých důvodů s tou výjimkou, že výměna není přípustna během hlavního líčení, leda zástupcem.

Článek 4.

a) Přítomnost všech čtyř členů Soudního dvora nebo zástupce za každého nepřítomného člena je nutna, aby tu bylo quorum.

b) Před každým líčením dohodnou se členové Soudního dvora mezi sebou o volbě předsedy ze svého středu; tento předseda podrží svůj úřad po toto líčení, leč že by bylo usneseno jinak hlasy alespoň tří členů. Je v zásadě dohodnuto,že ve funkci předsednické bude střídání, jak líčení půjdou za sebou. Bude-li však Soudní dvůr zasedati na území jednoho ze čtyř Signatářů, bude předsedati zástupce tohoto Signatáře v Soudním dvoře.

c) Bez újmy tomu, co bylo řečeno, bude se Soudní dvůr usnášeti většinou hlasů a při rovnosti hlasů bude rozhodným hlas předsedův, ovšem s tím, že odsouzení a tresty budou ukládány jen kladnými hlasy aspoň tří členů Soudního dvora.

Článek 5.

Bude-li potřebí a podle počtu případů, které mají býti souzeny, mohou býti zřízeny jiné soudní dvory; ustavení a úkoly každého soudního dvora, jakož i řízení u něho budou shodné a budou se říditi tímto Statutem.

II.

Pravomoc a obecné zásady.

Článek 6

Soudní dvůr, zřízený dohodou zmíněnou v článku 1 tohoto Statutu pro souzení a potrestání hlavních válečných zločinců evropské Osy, bude oprávněn souditi a potrestati osoby, které spáchaly, jednajíce v zájmu zemí evropské Osy, ať jako jednotlivci nebo jako členové organisací, některý z následujících zločinů.
Následující činy, nebo některé z nich jsou zločiny spadající pod pravomoc Soudního dvora, za které

bude osobní odpovědnost:

a) Zločiny proti míru; to jest osnování, příprava, podněcování nebo podniknutí útočné války nebo války porušující mezinárodní smlouvy, dohody nebo záruky, anebo účast na společném plánu nebo spiknutí ku provedení čehokoliv z toho, co výše uvedeno;

b) válečné zločiny: to jest porušení zákonů války nebo válečných zvyklostí. Takové porušení bude v sobě zahrnovati vraždu, zlé nakládání nebo deportaci civilního obyvatelstva z obsazeného území nebo v něm k otrocké práci, nebo pro jakýkoliv jiný účel, vraždu válečných zajatců nebo osob na moři, nebo zlé nakládání s nimi, zabíjení rukojmí, plenění veřejného nebo soukromého majetku, svévolné ničení měst a vesnic, nebo pustošení neodůvodněné vojenskou nutností, nebude však na ně omezeno;

c) zločiny proti lidskosti: to jest vražda, vyhlazování, zotročování, deportace nebo jiné nelidské činy spáchané proti jakémukoliv civilnímu obyvatelstvu před válkou nebo za války, nebo pronásledování z příčin politických, rasových či náboženských při provádění kteréhokoliv zločinu spadajícího pod pravomoc Soudního dvora nebo ve spojení s takovým zločinem, bez ohledu na to, zda bylo porušeno místní právo země, kde zločiny byly spáchány.

Vůdcové, organisátoři, podněcovatelé a spoluvinníci zúčastnivší se při osnování nebo provádění společného plánu nebo spiknutí ku provedení některého ze zmíněných zločinů jsou odpovědni za všechny činy všech osob při provádění takového plánu.

Článek 7.

Úřední postavení obžalovaných, ať jako hlav státu nebo odpovědných úředníků ve veřejných úřadech, nebude pokládáno za skutečnost zprošťující je odpovědnosti ani za skutečnost zmírňující trest.

Článek 8.

Skutečnost, že obžalovaný jednal na rozkaz své vlády nebo svého představeného, nezprostí ho odpovědnosti, ale může býti pokládána za polehčující pro výměru trestu, rozhodne-li Soudní dvůr, že spravedlnost toho žádá.

Článek 9.

Při hlavním líčení s kterýmkoliv jednotlivým členem nějaké skupiny nebo organisace může Soudní dvůr prohlásiti (v souvislosti s kterýmkoliv činem, pro který jednotlivec může býti odsouzen), že skupina nebo organisace, jejímž členem byl tento jednotlivec, byla organisací zločinnou.

Po přijetí obžaloby oznámí Soudní dvůr způsobem, který uzná vhodným, že obžaloba zamýšlí požádati Soudní dvůr, aby učinil takové prohlášení; každý člen organisace bude pak oprávněn požádati Soudní dvůr, aby mu poskytl slyšení o otázce, zda organisace měla zločinnou povahu. Soudní dvůr bude oprávněn žádosti vyhověti nebo ji zamítnouti. Vyhoví-li žádosti, může Soudní dvůr nařídíti, jakým způsobem budou žadatelé zastoupeni a slyšeni.

Článek 10.

Byla-li skupina nebo organisace Soudním dvorem prohlášena za zločinnou, bude míti příslušný státní orgán každého Signatáře právo stíhati jednotlivce pro členství v ní před státními vojenskými nebo okupačními soudy. V každém takovém případě je pokládána zločinná povaha skupiny nebo organisace za prokázanou a nemůže býti brána v pochybnost.

Článek 11.

Každý, kdo byl odsouzen Soudním dvorem, může být obviněn před státním, vojenským nebo okupačním soudem, o němž je zmínka v článku 10 tohoto Statutu, z jiného zločinu než z členství ve zločinné skupině nebo organisaci a takový soud může, po odsouzení, uložiti mu trest nezávislý

na trestu, který mu uložil Soudní dvůr za účast na zločinné činnosti takové skupiny nebo organisace a dodatečný trest k takovému trestu.

Článek 12.

Soudní dvůr bude míti právo prováděti řízení proti osobě obviněné ze zločinů vypočítaných v článku 6 tohoto Statutu v její nepřítomnosti, nebyla-li nalezena, anebo když Soudní dvůr z jakéhokoliv důvodu shledá nutným v zájmu spravedlnosti provésti výslech v její nepřítomnosti.

Článek 13.

Soudní dvůr sestaví pravidla, dle nichž bude při řízení postupovati. Tato pravidla nesmějí odporovati ustanovením tohoto Statutu.

III.

Sbor pro vyšetřování a stíhání hlavních válečných zločinců.

Článek 14.

Každý Signatář ustanoví hlavního žalobce, aby vyšetřoval obvinění vznesená proti hlavním válečným zločincům a stíhal je.
Hlavní žalobci budou činni jako sbor pro tyto úkoly:

a) dohodnouti se o plánu pro zvláštní činnost každého z hlavních žalobců a jeho personálu;

b) sjednati konečné určení hlavních válečných zločinců, které má Soudní dvůr souditi;

c) schváliti obžalobu a listiny, které s ní mají býti předloženy;

d) podati obžalobu a listiny k ní připojené Soudnímu dvoru;

e) sestaviti a doporučiti Soudnímu dvoru ke schválení sestavená pravidla pro řízení, které má na zřeteli článek 13 tohoto Statutu. Soudní dvůr bude oprávněn pravidla takto doporučená, se změnami nebo bez nich, přijmouti anebo zamítnouti.

Sbor bude jednati ve všech věcech výše uvedených podle usnesení většiny a ustanoví předsedu, jak snad bude vhodným a ve shodě se zásadou střídání, s tím, že při určení nějakého obžalovaného k tomu, aby byl souzen Soudním dvorem nebo při určení zločinů, ze kterých má být obviněn, bude přijat, budou-li hlasy rozděleny rovně, návrh učiněný stranou, která navrhla, aby ten obžalovaný byl souzen, nebo aby ta obvinění byla vznesena proti němu.

Článek 15.

Hlavní žalobci budou jednotlivě a postupujíce ve vzájemné součinnosti prováděti také tyto úkoly:

a) zjišťovati, sbírati a předkládati, před líčením nebo při něm, všechny nutné důkazy;

b) připravovati obžalobu pro schválení sborem podle odstavce

c) článku 14 tohoto Statutu; c) předběžně vyslýchati všechny nutné svědky a obžalované;

d) vystupovati jako žalobce při líčení;

e) ustanovovati zástupce, aby plnili povinnosti, které by jim byly uloženy;

f) podniknouti takové jiné úkony, které se jim mohou zdáti nutnými, aby líčení bylo připraveno a provedeno.

Je shoda o tom, že žádný svědek nebo obžalovaný, zadržený některým Signatářem, nebude vzat z moci tohoto Signatáře bez jeho souhlasu.
IV.
Spravedlivý soud pro obžalované.

Článek 16.

Aby bylo zajištěno, že obžalovaní budou souzeni spravedlivě, bude postupováno takto:

a) Obžaloba bude obsahovati všechny zvláštní údaje, vymezující v podrobnostech obvinění proti obžalovaným. Opis obžaloby a všech listin předložených s obžalobou, přeložené v jazyku, kterému rozumí, budou obžalovanému dodány v přiměřené lhůtě před líčením.

b) Při každém předběžném výslechu obžalovaného nebo při líčení s ním bude míti obžalovaný právo podati jakékoliv vyjádření závažné pro obvinění vznesená proti němu.

c) Předběžný výslech obžalovaného a líčení s ním budou prováděny v jazyku, nebo překládány do jazyka, kterému obžalovaný rozumí.

d) Obžalovaný bude míti právo hájiti se před Soudním dvorem sám anebo míti pomoc obhájce.

e) Obžalovaný bude míti právo předkládati při líčení, sám nebo svým obhájcem, důkazy na podporu své obhajoby a prováděti křížový výslech všech svědků vedených obžalobou.

V.

Oprávnění Soudního dvora a vedení líčení.

Článek 17.

Soudní dvůr bude oprávněn

a) obesílati svědky k líčení a žádati jejich přítomnost a svědectví a dávati jim otázky;

b) vyslýchati každého obžalovaného;

c) žádati, aby byly předloženy listiny a jiný důkazný materiál;

d) bráti svědky do přísahy;

e) ustanoviti úředníky, aby prováděli všechny úkoly, které jim Soudní dvůr určí, v tom také oprávnění opatřiti si důkazy prováděné z příkazu.

Článek 18.

Soudní dvůr

a) omezí líčení přísně na rychlý výslech o otázkách vyvolaných v důsledku obvinění,

b) učiní přísná opatření, aby se zamezilo každému jednání, které by způsobilo nepřiměřený průtah a aby byla vyloučena jednání a přednesy jakéhokoliv druhu o věcech nezávažných,

c) bude jednati sumárně s každou nevážností k soudu ukládáním vhodných trestů, mezi nimi vyloučením obžalovaného nebo jeho obhájce z veškerého dalšího řízení nebo nějakého jeho oddílu, ale bez újmy pro zjištění vznesených obvinění.

Článek 19.

Soudní dvůr nebude vázán žádnými formálními pravidly průvodními. Zavede rychlá a neformální pravidla pro řízení, bude je prováděti v rozsahu co největším a připustí jakýkoliv důkaz, o kterém se bude domnívati, že má průvodní hodnotu.

Článek 20.

Soudní dvůr může žádati, aby byl informován o povaze každého důkazu, dříve než bude nabídnut, aby tak mohl rozhodnouti o jeho závažnosti.

Článek 21.

Soudní dvůr nebude žádati důkazu skutečností obecně známých, nýbrž bude je považovati za soudu známé. Rovněž bude považovati za soudu známé úřední vládní listiny a zprávy Spojených národů, i s usneseními a listinami výborů, dosazených v různých spojeneckých zemích pro vyšetřování válečných zločinů a zprávy a nálezy vojenských nebo jiných soudů kteréhokoliv ze Spojených národů.

Článek 22.

Stálé sídlo Soudního dvora bude v Berlíně. První schůze členů Soudního dvora a hlavních žalobců bude v Berlíně na místě určeném Kontrolní radou pro Německo. Prvé líčení bude v Norimberce a jakákoliv pozdější líčení budou na takových místech, jak Soudní dvůr rozhodne.

Článek 23.

Při každém líčení se může účastniti na straně obžaloby jeden hlavní žalobce nebo i více hlavních žalobců. Každý hlavní žalobce může zastávati svou funkci osobně nebo osobou nebo osobami, které zmocní.

Funkci obhájce obžalovaného může zastávati na žádost obžalovaného jakýkoliv obhájce se stavovskou kvalifikací vystupovati ve věcech soudních před soudy své vlastní země, nebo jakákoliv jiná osoba, kterou k tomu Soudní dvůr zvlášť zmocní.

Článek 24.

Řízení při líčení bude míti tento průběh:

a) Obžaloba bude čtena před soudem.

b) Soudní dvůr se otáže každého obžalovaného, zda se prohlašuje „vinným“ či „nevinným“.

c) Obžaloba bude míti zahajovací přednes.

d) Soudní dvůr se otáže obžaloby i obhajoby, jaké důkazy - mají-li nějaké - si přejí předložiti Soudnímu dvoru, a rozhodne o přípustnosti takových důkazů.

e) Budou vyslýcháni svědci obžaloby a potom svědci pro obhajobu. Potom mohou buď obžaloba nebo obhajoba vésti takové vývodní důkazy, které Soudní dvůr uzná přípustnými.

f) Soudní dvůr může kdykoliv dáti jakoukoliv otázku každému svědku a každému obžalovanému.

g) Obžaloba a obhajoba mohou klásti otázky všem svědkům a obžalovaným, kteří vypovídají, a podrobiti je křížovému výslechu.

h) Obhajoba bude míti projev k soudu.

i) Obžaloba bude míti projev k soudu.

j) Každý obžalovaný může učiniti přednes Soudnímu dvoru.

k) Soudní dvůr vynese výrok a prohlásí trest.

Článek 25.

Všechny úřední listiny budou předkládány a všechna soudní řízení vedena anglicky, francouzsky a rusky a v jazyku obžalovaného. Také do jazyka země, ve které Soudní dvůr zasedá, může býti přeloženo z protokolu a z řízení to, co Soudní dvůr považuje za žádoucí pro spravedlnost a pro veřejné mínění.

VI.

Výrok o vině a trestu.

Článek 26.

Výrok Soudního dvora o vině nebo nevině každého obžalovaného bude obsahovati důvody, na kterých je založen, bude konečný a nebude podroben přezkoumání.

Článek 27.

Při odsouzení bude Soudní dvůr míti právo uložiti obžalovanému trest smrti nebo takový jiný trest, který podle jeho určení bude spravedlivý.

Článek 28.

Vedle trestu, který uloží, má Soudní dvůr právo zbaviti odsouzeného všeho nakradeného majetku a nařídíti, aby tento majetek byl odevzdán Kontrolní radě pro Německo.

Článek 29.

Při vině budou tresty vykonány podle rozkazů Kontrolní rady pro Německo, která může kdykoliv zmírniti nebo jinak změniti trest, ale nemůže zvýšiti jeho přísnost. Když Kontrolní rada pro Německo, po odsouzení a potrestání kteréhokoliv obžalovaného, odkryje nové důkazy, které podle jejího mínění by mohly založiti nové obvinění proti němu, podá Kontrolní rada o tom zprávu sboru, zřízenému podle článku 14 tohoto Statutu, aby jednal, jak uzná za vhodné, přihlížeje k zájmům spravedlnosti.

VII.

Výlohy.

Článek 30.

Výlohy Soudního dvora a řízení budou Signatáři účtovati na vrub fondů povolených pro vydržování Kontrolní rady pro Německo.

Vyhlašuje se s tím, že dohoda ve smyslu svého čl. 7 nabyla účinnosti dnem 8. srpna 1945.

Pan president republiky udělil dne 13. září 1945 souhlas k přístupu Československé republiky k této dohodě. Přístup Československé republiky byl notifikován ministerstvu zahraničních věcí Velké Britanie a pro Československou republiku nabyla dohoda mezinárodní účinnosti dne 26. září 1945.

Dohodou jsou vázány tyto státy:

Australie (5.10.1945), Belgie (5.10.1945), Československo (26.9.1945), Dánsko (10.9.1945), Ethiopie (9.10.1945), Francie (8.8.1945), Haiti (3.11.1945), Honduras (17.10.1945), Indie (22.12.1945), Jugoslavie (29.9.1945), Lucembursko (1.11.1945), Nizozemí (25.9.1945), Norsko (20.10.1945), Nový Zéland (19.11.1945), Panama (17.10.1945), Paraguay (14.11.1945), Polsko (1.10.1945), Řecko (10.9.1945), Spojené království Velké Britanie a Severního Irska (8.8.1945), Spojené státy americké (8.8.1945), Svaz sovětských socialistických republik (8.8.1945), Uruguay (11.12.1945), Venezuela (17.11.1945).

Masaryk v.r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.